

Rom den 1 november 2012

Mina kära: må Jesus bevara mina döttrar och söner!

Kyrkan, som följer Petri efterträdares röst, vill att alla vi troende bekräftar vår tillhörighet till Jesus Kristus, att vi djupare betraktar de sanningar som Gud har uppenbarat för oss, att vi förnyar vår dagliga iver att med glädje följa den väg som han valt åt oss och att vi samtidigt anstränger oss mer för att sprida kunskapen om honom till andra personer genom vårt apostolat. Låt oss redan nu tacka den heliga Treenigheten för det stora bistånd som den (vilket jag är säker på) kommer att ge människor de kommande månaderna. Inget är därför mer logiskt än att vi verkligen motsvarar dessa goda gåvor från himlen.

Min föresats är att varje månad ta upp någon punkt i vår katolska tro så att var och en kan reflektera över detta ämne i Guds närvaro och försöka dra praktiska slutsatser. Låt oss, såsom den helige Fadern föreslår, betrakta trossatserna i trosbekännelsen. Benedikt XVI frågar sig nämligen: **Var hittar vi den mest väsentliga trosformuleringen? Var hittar vi de sanningar som troget har förmedlats till oss och är ett ljus för vårt dagliga liv?**¹ Påven själv ger oss svaret: **i Credo, i trosbekännelsen (trossymbolen) binds vi till den ursprungliga begivenheten, som är Jesus från Nasaret som person och hans liv. Det som hedningarnas apostel sade till de kristna i Korint blir konkret: "Bland det första jag förde vidare till er var detta som jag själv hade tagit emot (...)(1 Kor 15:3).**²

Med anledning av ett annat trons år, kungjort av Paulus VI 1967, föreslog även den helige Josemaría att vi skulle fördjupa oss i innehållet i trosbekännelsen. Låt oss regelbundet förnya föresatsen att följa detta råd. Efter att återigen ha påmint om att vi i Opus Dei *alltid och i allt försöker sentire cum Ecclesia, att känna som Kristi Kyrka, vår moder*,³ tillade han: *det är därför som jag vill att vi tillsammans på ett nödvändigtvis kort- och sammanfattat sätt kommer ihåg de grundläggande sanningarna i Kyrkans heliga trosbekännelse: av den trosskatt som Gud anförtrodde henne då han uppenbarade sig.*⁴ Låt oss verkligen alltid, men särskilt detta år, utföra ett intensivt apostolat och förmedla den kristna läran. Vi ser

---

¹ Benedikt XVI, Tal vid den allmänna audiensen, 17/10 2012.

² *Ibid.*

³ S:t Josemaría, *Brev 19/3 1967*, nr 5.

⁴ *Ibid.*

dagligen att det blir alltmer nödvändigt, eftersom det finns många som anser sig vara kristna, och till och med katoliker, och inte är i stånd att förklara tron för dem som ännu inte tagit emot evangeliets budskap eller för dem som bristfälligt känner till dessa sanningar som förmedlats av apostlarna och som Kyrkan troget bevarar.

Benedikt XVI har uttryckt sin önskan att detta år ska vara en möjlighet för alla att **fördjupa sig i trons centrala sanningar om Gud, människan, Kyrkan och hela den sociala och kosmiska verkligheten genom att vi betraktar och reflekterar över trosbekännelsens satser. Jag skulle vilja att alla förstod – fortsatte han – att detta innehåll eller dessa trossanningar (*fides quae*) är direkt kopplade till vår vardaglighet. De kräver en livsomvändelse som ger liv åt ett nytt sätt att tro på Gud (*fides qua*). Att lära känna Gud, att finna honom och att fördjupa sig i hans ansiktsdrag sätter vårt liv på spel eftersom han når de mest djupa krafterna i människans liv.**⁵

Det handlar om två aspekter som inte går att skilja från varandra: att bejaka trons sanningar med förnuftet och att anstränga sig med viljan för att låta dem prägla våra gärningar helt och hållet, till de minsta detaljerna, och i synnerhet de förpliktelser som hör till vars och ens ställning. Såsom vår Fader skrev, *med en och samma höga och befriande frihetsakt bör man lyda såväl nådens inre rörelse och upplysning som det yttre uttryckssättet av vad man bör tro på. Man främjar inte lydnaden till den helige Andes inre verkan i själen genom att bekämpa det yttre och bemyndigade uttryckssättet av trosläran.*⁶

Slutsatsen är enkel: vi bör vilja och anstränga oss för att lära känna Kristi lära mer och bättre och på detta sätt förmedla den till andra personer. Med Guds hjälp kommer vi att uppnå det om vi noggrant och uppmärksamt betraktar trossatserna. Det räcker inte med att kunna det i teorin utan det är nödvändigt att **upptäcka det djupa bandet mellan de sanningar som vi bekänner i trosbekännelsen och vårt vardagsliv så att dessa sanningar (som de alltid har gjort) kan upplysa våra steg i vårt liv, vara det vatten som vattnar torrheten på vår väg och ge liv åt den öken som kan finnas i vår samtid. Den kristnes moraliska liv växer ur trosbekännelsen, där det finner sin grund och sitt berättigande.**⁷ Låt oss be med fromhet eller betrakta denna trosbekännelse och be Hjälparen om förstånd för att älska och bekanta oss mer med dessa sanningar.

Låt oss därför i våra apostoliska samtal, likväl som under föredrag om den kristna tron för dem som närmar sig prelatens verksamhet, inte upphöra att studera och upprepade gånger konsultera *Katolska Kyrkans katekes* och *Lilla Katekesen*. Vi präster bör likaså ihärdigt hänvisa till dessa dokument i våra betraktelser och föredrag. På detta sätt kommer vi alla att jämföra vårt dagliga liv med dessa ledande tankar som finns i *Katekesen*. Jag tänker ofta på den helige Josemaría som upprepade gånger läste den helige Pius V:s katekes (dåförtiden fanns inte den nuvarande katekesen) och även den helige Pius X:s katekes, som han rekommenderade dem som lyssnade på honom i hans samtal.

*Jag tror på en Gud, allsmäktig Fader, skapare av himmel och jord, av allt vad synligt och osynligt är.*⁸ Den första trossatsen i trosbekännelsen uttrycker Kyrkans tro på existensen av en personlig Gud, som har skapat och bevarar allting, som styr hela universum och särskilt människorna genom sin försyn. Ja, *när man ser med rena ögon, talar allt högt om vår Gud och skapare. Samme Herre som belönade Petrus för hans tro och gjorde honom till huvud för hans heliga Kyrka (jfr Matt 16:13-19), belönar även oss troende kristna och ger oss ny*

⁵ Benedikt XVI, Tal vid den allmänna audiensen, 17/10 2012.

⁶ S:t Josemaría, *Brev 19/3 1967*, nr 42.

⁷ Benedikt XVI, Tal vid den allmänna audiensen, 17/10 2012.

⁸ Missale, *Trosbekännelsen* (den nicensk-konstantinopolitanska).

*insikt: i själva verket är det som går att veta om Gud uppenbart för dem – för de troende – eftersom Gud uppenbarade det så; eftersom allt sedan världens skapelse är det som är osynligt hos Gud, hans eviga makt och hans gudomlighet kända genom hans skapade verk (jfr Rom 1:20).*⁹ Jag föreslår att ni, som jag redan skrivit till er, läser trosbekännelsen med förnyad tro, att ni förkunnar den med glädje och att ni söker skydd i dessa sanningar som är så viktiga för oss kristna.

Vi vet alla att den mänskliga naturen skadades på djupet som en konsekvens av arvsynden, vilket förklarar varför det blev svårt för människor att tydligt och utan fel kunna lära känna den ende sanne Guden endast med det naturliga förnuftets förmåga.¹⁰ Just därför uppenbarade sig Gud i sin oändliga godhet och barmhärtighet steg för steg i det gamla förbundet ända till uppenbarelsens fullhet nåddes i och med Jesus Kristus. Genom att sända sin Son i köttet har han tydligt uppenbarat inte bara de sanningar som synden hade fördunklat utan även det innersta av sitt eget gudomliga liv. I den enda gudomliga naturens mitt finns sedan evigheten tre verkligen skilda personer: Fadern, Sonen och den helige Ande, oskiljaktigt förenade i en förunderlig och outtryckbar kärleksgemenskap. “Den heliga Treenighetens mysterium är det mysterium, som står i mitten av den kristna tron och det kristna livet. Det handlar om vem Gud är i sig själv. Det är alltså källan till alla andra troshemligheter, ja, det är ljuset som ger dem ljus.”¹¹ “Treenigheten är en trons hemlighet i strikt bemärkelse, ett av ’de mysterier som är fördolda i Gud, vilka man icke kan känna till om de inte uppenbaras ovanifrån’ (Vat. I, DS 3015).”¹²

Uppenbarandet av hans innersta liv för att göra oss delaktiga av denna skatt genom nåden är den mest dyrbara gåva som Herren skänkt oss. Det är en helt och hållet gratis gåva, som enbart har hans godhet som källa. Det är därför logiskt att vår Fader rekommenderar: *Vi bör alltid be trosbekännelsen med en anda av tillbedjan, av kärleksfull kontemplation och av lovprisning.*¹³

Jag ber den helige Josemaría om att vi ska anstränga oss att uttala ordet *credo*, jag tror, med den heliga lidelse med vilken han upprepade det många gånger under dagen. Han rådde oss även: *Lär dig att prisa Fadern och Sonen och den helige Ande. Lär dig att hysa en särskild vördnad för den heliga Treenigheten: Jag tror på Gud Fader, jag tror på Gud Sonen, jag tror på Gud den helige Ande. Jag hoppas på Gud Fader, jag hoppas på Gud Sonen, jag hoppas på Gud den helige Ande. Jag älskar Gud Fader, jag älskar Gud Sonen, jag älskar Gud den helige Ande. Jag tror på, hoppas på och älskar den heliga Treenigheten.*¹⁴ Han fortsatte: *Denna andaktsövning är nödvändig som en övernaturlig övning för själen, och tar sig uttryck i hjärtats rörelser, även om den inte alltid kläs i ord.*¹⁵ Drar vi nytta av dessa rekommendationer? Vill vi “tro” så som Gud förväntar sig att vi ska tro? Ger det oss säkerhet att tro på den allsmäktige och evige Guden?

Den första satsen i trosbekännelsen är den fasta bas på vilken den kristna tron och det kristna livet grundar sig. Såsom Benedikt XVI sade dagen innan han invigde Trons år, “**bör vi lära oss [Andra Vatikan]konciliet mest enkla och grundläggande visdom, det vill säga att kristendomen i sitt väsen består av tron på Gud som är trefaldig Kärlek och av det personliga och gemensamma mötet med Kristus som inriktar och leder vårt liv: allt annat följer av detta (...). Konciliet påminner oss om att Kyrkan, i alla hennes delar, har**

⁹ S:t Josemaría, *Brev 19/3 1967*, nr 55.

¹⁰ Jfr *Katolska Kyrkans katekes*, nr 36-38.

¹¹ *Katolska Kyrkans katekes*, nr 234.

¹² *Ibid.*, nr 237.

¹³ S:t Josemaría, *Brev 19/3 1967*, nr 55.

¹⁴ S:t Josemaría, *Forja*, nr 296.

¹⁵ *Ibid.*

uppgiften och påbudet att förmedla Guds kärleks ord som frälser, så att Guds kall som i sig innehåller den eviga saligheten ska höras och tas emot.¹⁶

Det är därför nödvändigt att fördjupa sig mer och mer i första trossatsen *Jag tror på en Gud*. Detta första yttrande är det mest grundläggande. Hela trosbekännelsen talar om Gud och när den även tar upp människan och världen, gör den det på grund av deras förhållande till Gud. De andra satserna i denna trosbekännelse beror på den första: de får oss att lära känna Gud bättre så som han uppenbarade sig stegvis för människorna. Följaktligen, eftersom den innehåller något så grundläggande, är det nödvändigt att vi inte tillåter oss någon slags utmattning för att förmedla den åt andra. Såsom jag påminde er i början av detta brev kommer Guds hjälp inte att saknas för att utföra denna uppgift.

Under november månad inbjuder liturgin oss att på ett särskilt sätt betrakta de eviga sanningarna. Tillsammans med den helige Josemaría upprepar jag: *det är nödvändigt att vi aldrig förlorar det höga mål ur sikte som har bestämts åt oss. Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men måste betala med sitt liv? Med vad skall hon köpa tillbaka sitt liv?(Matt 16:26). Vi har endast ett slutmål, ett övernaturligt sådant, vilket innefattar, fullkomnar och upphöjer vårt naturliga mål, eftersom nåden förutsätter, innefattar, helar, upphöjer och förädlar naturen.¹⁷*

Låt oss övertyga oss om att om vi lever trosbekännelsen och integrerar den i hela vårt liv, så kommer vi bättre förstå och mer älska vårt fantastiska beroende av Gud och få njuta av den ojämförliga glädjen att vara och veta att vi är hans barn. *Katolska Kyrkans katekes* påminner oss om att tron får oerhörda följder för vårt liv. Den driver oss i första hand att erkänna Guds storhet och majestät när vi tillber honom; att ständigt vara tacksamma för hans välgärningar; att uppskatta alla mäns och kvinnors sanna värdighet, skapade till Guds avbild och likhet, varför de är värda vördnad och respekt; till att använda de skapade tingen väl som Herren har ställt till vår tjänst och att lita på honom i alla omständigheter, i synnerhet i motgångarna.¹⁸

Innan jag avslutar föreslår jag er att uttryckligen utöka vår bön för frukterna av biskopssynoden om den nya evangeliseringen, som avslutades för några dagar sedan. Låt oss sträva efter att man i världen, från pol till pol, märker Hjälparens vind som rör katolikers hjärtan till att aktivt delta i denna nya trons vår, som Påven ihärdigt främjar.

Be på ett särskilt sätt för de bröder till er som kommer att diakonvigas den 3 november i Sankt Eugenio. Låt oss intensifiera vår tacksägelse till den heliga Treenigheten inför den 28 november, ett datum då det är trettio år sedan Opus Dei upprättades som personalprelatur. Hur många andliga frukter har inte uppkommit sedan dess, som vår älskade don Álvaro försäkrade om då han skrev att när vår Faders *särskilda böneintention* uppfylldes, så skulle Verket få alla möjliga slags gåvor; *omnia bona pariter cum illa!*¹⁹

Må vår tacksamhet nå himlen genom jungfru Maria, men låt oss även vända oss till den helige Josemarías förste efterträdare, som bad, led och arbetade så mycket för att detta uppdrag som vår grundare hade gett honom skulle bli verklighet. Sättet att visa denna tacksamhet konkret är inom vars och ens räckhåll: en fast trohet till Gud när vi börjar och på nytt börjar varje dag med att anstränga oss för att umgås med honom innerligare.

Med all sin tillgivenhet, välsignar er
er Fader
+ Javier

¹⁶ Benedikt XVI, Tal vid den allmänna audiensen, 10/10 2012.

¹⁷ S:t Josemaría, *Brev 19/2 1967*, nr 59.

¹⁸ Jfr *Katolska Kyrkans katekes*, nr 222-227.

¹⁹ Vis 7:11, Jfr *Brev*, 28/11 1982, nr 4 (*Cartas de familia*, vol II, nr 313).